

Dansk Flygtningehjælps udgifter i integrationsperioden omfatter udgifter til indkvartering og udbetaling af kontanthjælp til flygtninge, løn til Dansk Flygtningehjælps personale og diverse driftsudgifter i øvrigt. Udgifter til flygtnings ophold på (amts)kommunale dag- og døgninstitutioner og til kommunale serviceforanstaltninger m.v. afholdes i integrationsperioden af (amts)kommunerne med 100 pct. statsrefusion.

Dansk Flygtningehjælps udgifter i 1987 til de nuværende og nye flygtninge skønnes herefter at andrage 880,6 mio. kr. Det samlede personaleforbrug, opgjort i årsværk, anslås til 1.337,3. Skønnet kan specificeres således:

	Udgift i alt	Heraf løn	Årsværk
FL 1987	664,7	160,0	925,0
Modtagelse af 3.300 + 669 flygtninge.....	238,1	57,7	332,4
Andre ændringer	÷ 22,2	15,2	79,9
I alt forbrug i 1987	880,6	232,9	1.337,3

Andre ændringer vedrører nyt skøn over udgifterne i 1987 til flygtninge, modtaget i henhold til tidligere bevillinger. Heri indgår konsekvenserne af, at antallet af personer under forsorg er steget med 122 på grund af fødsler m.v.

Når flygtningene har gennemgået integrationsprogrammet, vil de overgå til at modtage hjælp fra kommunen, hvis de ikke er i stand til at klare sig selv. Det må antages, at langt den overvejende del vil have behov for fortsat hjælp. Kommunernes udgifter til bistandshjælp vil derved stige. Stigningen vil på årsbasis højst være ca. 200 mio. kr. svarende til, at alle flygtningene ville have behov for hjælp fra kommunen. Staten refunderer kommunernes udgifter hertil med 100 pct. i 6½ år regnet fra datoen for opholdstilladelsen. På FFL 1988 er kommunernes udgifter til bistandshjælp til flygtninge anslået til 398 mio. kr. i 1987 og 669 mio. kr. i 1988 (1987 PL-niveau). Virkningen af den her forudsatte øgede tilgang af flygtninge til Dansk Flygtningehjælp vil på kalenderårsbasis først slå fuldt ud igennem i kommunernes udgifter i 1989.

Udgifterne til den internationale flygtningeorganisation ICM, der efter anmodning fra Dansk Flygtningehjælp sørger for transporten af flygtninge til Danmark, har i 1987 været stærkt stigende som følge af stigningen i antallet af familiesammenføringer.

Siden 1981 har der under Socialministeriet på de årlige finanslove været opført et beløb til dækning af ICM's udgifter ved transport af flygtninge til Danmark.

I udlændingeloven findes ikke hjemmel til afholdelse af rejseudgifter for flygtninge. Alene de årlige finanslovsbevillinger giver grundlag for, at den danske stat kan betale for flygtningetransport til Danmark.

Beløbet dækkede indtil 1985 udgifterne ved transport af flygtninge, der blev modtaget under den daværende flygtningekvotepå 500.

Familiesammenførte ægtefæller og børn til herboende flygtninge var omfattet af denne kvote og havde sædvanligvis flygtningestatus ved indrejsen til Danmark.

Som følge af det store antal spontane flygtninge, der begyndte at komme til landet fra 1984, blev den hidtidige kvoteordning ændret med virkning fra 1985. Kvoten er herefter på 250 pladser og omfatter kun flygtninge, der modtages efter aftale med FN's Flygtningehøjkommissær (UNHCR). Familiesammenførte ægtefæller og børn er ikke omfattet af denne kvote.

Bevillingen til ICM omfattede efter 1985 fortsat transport af kvoteflygtninge, dvs. nu 250 personer.

Efter ikrafttrædelsen af udlændingeloven i 1983 skete der i løbet af 1984 og 1985 endvidere den udvikling, at familiemedlemmer normalt ikke indrejste med flygtningestatus, men med opholdstilladelse efter familiesammenføringsreglerne i udlændingelovens § 9. Efter ankomsten til Danmark har en del af de pågældende imidlertid søgt flygtningestatus. Efter Dansk Flygtningehjælps vurdering har i størrelsesordenen 30 pct. af de indrejste familiemedlemmer søgt og fået flygtningestatus.